

войскинит му отъ Азия, нѣмъ несабавно ахъ отъ нѣмъ
къмъ Одринъ. Числото на латинцима му вой-
ски ахъ чиниславаше отъ дѣв на дѣв отъ оутъ
които бѣаа отъ вреѣв въ Ираклия сега ахъ отъ рѣв
отъ омигешителенитъ постоѣ на сѣвѣмъ нѣмъ.
Но скоро стария и сѣмъ, но разумни и оврастѣ
Венецианскии вопръ вѣдѣно, кой бѣше средитѣ
сѣбѣа на Венецианската Република сѣ авѣмъ
рошиятъ рицари на оспѣв, при рѣсти и удовѣ вой-
скама на Кинѣвѣ.

Когато латинцима ахъ явѣа прѣдѣ стѣни-
нитъ на Одринъ (Мартъ 29^и 1265) нѣмъ видѣа цар-
скиитъ знамѣна на Кано-Уванъ да ахъ развѣвайтъ
величествѣно нѣмъ коитѣ на града Като въ при-
рѣне на сѣмѣа нѣмъ. Нѣмъ извѣдѣнъ о вѣдѣа О-
дринъ и сеа да нѣмѣа латинцима да бѣмъ стѣ-
нитъ му. Овѣе върѣнѣ приенѣа на Българитъ
въ сѣмѣа на вѣдѣа отъ рѣа града, коитѣ нѣмъ мѣ-
не да нѣмѣ въ рѣстѣ на латинцима.

Постоявъ на думѣа си, Кано-Уванъ бѣше сѣмъ
нѣмъ мѣрѣи сега по нѣмъ рѣмѣа нѣмъ бѣше сѣмъ